

тамъ по посткниж тѣ, нито единъ отъ тѣхъ, които излѣзоха отъ Египта, освенъ Науина и Халева, ще види Ханаанската земя. Мюсей по Божій тѣ заповѣдь всичко то изви на Израилтани тѣ така: За ваше то безчинїе и не благодарностъ сѧи Богъ тѣхъ казнь ви сподѣлава: Тѣлеса та ви въ тѣхъ посткниж ще изгнѣатъ. Ми единъ отъ васъ, освенъ Науина и Халева, въ които е совсѣмъ друго сърдце, и които сѫ на Бога си вѣрни останали — не ще да хвѣзи въ обѣщанието тѣ земя. Чада та ви, които юще на знаите, чо е добро, и чо е зло. Ще осѣти те ви, какво знаменїва това, когато изъ дигна рѣка си. Кратишела назадъ камъ черкенно то море! Тий десать мѣжи, които сѫ пригледвали Ханаанъ съ Науина и Халева, и сѫ подигнали народъ въ смѣшието, сувихаса предъ очите на всички тѣ. Всички тѣ, които излѣзоха отъ Египта измираха мало по мало въ посткниж тѣ. Така е казнилъ Богъ того народъ, когото е избралъ отъ всички тѣ народи, и мѣ е правиль за любовъ толькози чудеса, и невроени благодѣканїя та мѣ показалъ, казнилъ го зато, защо то нито чрезъ благодѣканїя та нито чрезъ наказанїя та не е цѣлъ да са суправи.

§. 68. Мюсейова смртъ.

Богъ рече на Мюсея: Взлѣзи на планинѣ тѣ Нававъ, да видишъ земята тѣ, които ще дамъ на Израилеви те чада; и тога когато ти видишъ ще сумрешъ. Мюсей отговори: Боже! Ты Господъ на живота на всичките человѣци. Извери само мѣжа; които ще вѣди на народа войвода, да не вѣди твой народъ, като овцы везъ пастыра. Така Мюсей всегда само за народно то благополѣчие мысли; а самаго себе си совсѣмъ заборава. — Вземи Іисуса Науина, рече мѣ Богъ. Онъ е мѣжа изленъ отъ мой дѣхъ. Предай мѣ достойнство то, положи на него рѣцѣ си, и изведи го предъ първосвященика и предъ всичкий народъ. Немѣ нека са покори всичкий Израилъ. Мюсей направи по Божій тѣ запо-